

- สาระ:** ลูกๆ ที่เสนหวาน จดจำพ่อผู้จัดความทุกข์และประทานความสุข และความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดออกไปและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก
- คำถาม:** เหตุใดพ่อจึงได้ให้คำแนะนำแก่ลูกที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง ในขณะที่เดินเหินเคลื่อนไหวไปมา?
- คำตอบ:** : 1. ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ภาระของบาปของลูกของหลายชาติเกิดจะถูกขจัดออกไป 2. ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ดวงวิญญาณจะกลับมาสืบย้อน 3. หากลูกฝึกฝนที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงนับจากนี้ลูกจะสามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวในช่วงเวลาสุดท้ายของลูกได้ มีการจดจำเกี่ยวกับเวลาสุดท้ายว่า ผู้ที่จดจำรรยาของพวกเราในเวลาสุดท้ายของพวกเราที่จะ... 4. โดยการจดจำระลึกถึงพ่อความสุขของ 21 ชาติเกิดจะปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูก ไม่มีใครในทั้งโลกที่อ่อนหวานเหมือนพ่อ เหตุนี้เองการกำหนดของพ่อคือ: ลูกๆ ขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา จดจำพ่อผู้เดียว

โอมซานติ ลูกกำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงผู้ใด? ความสัมพันธ์นี้กับผู้เดียวผู้ที่ปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์เป็นความสัมพันธ์ที่น่ารักที่สุดเหนือทั้งหมด เมื่อพ่อมองดูลูกๆ บาปทั้งหมดของลูกถูกตัดออกไปอย่างต่อเนื่อง ดวงวิญญาณกำลังเคลื่อนไปสู่สภาพสืบทอด มีความสุขที่ไร้ขีดจำกัด มีการจดจำกันว่า ท่านคือผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข เวลานี้พ่อมาอย่างแท้จริงเพื่อปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ทั้งหมด ในสวรรค์ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์เลย เป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุดที่จะจดจำพ่อเช่นนี้ พ่อมีความรักสำหรับลูกๆ ของเขา ลูกรู้ว่าพ่อรักลูกคนไหน มีการอธิบายแก่ลูกๆ ว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย ผู้ที่เป็นเพชรพลอยที่ดีมากจะจดจำพ่อในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปทั่ว เหตุใดท่านจึงพูดสิ่งนี้? เพราะโอบาปของหลายชาติเกิดของลูกนั้นเต็ม ดังนั้นด้วยการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาเป็นดวงวิญญาณบุญจากดวงวิญญาณบาป ลูกๆ ก็รู้เช่นกันว่านี่คือร่างเก่าเป็นดวงวิญญาณที่ได้รับความทุกข์ เมื่อร่างกายบาดเจ็บ ดวงวิญญาณก็รู้สึกเจ็บปวด ดวงวิญญาณพูดว่า นั่นป่วยเป็นโรคและไม่มีความสุข นี่คือโลกแห่งความทุกข์ ไม่ว่าลูกจะไปที่ไหนไม่มีอะไรเลยนอกจากความทุกข์ ไม่สามารถมีความสุขในดินแดนแห่งความสุข เมื่อลูกกล่าวถึงความทุกข์ นั่นหมายความว่าลูกอยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์ ไม่มีความสุขแม้แต่น้อยที่สุดในดินแดนแห่งความสุข มีเวลาเหลือเพียงเล็กน้อย และลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะจดจำพ่อในช่วงเวลานี้ ยิ่งลูกมีการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งกลับมาสืบทอดมากเท่านั้น ลูกต้องทำความเพียรพยายามและสร้างสภาพเช่นนั้นที่ในเวลาสุดท้ายลูกไม่จดจำสิ่งใดนอกจากพ่อผู้เดียว มีเพลงร้องว่า ผู้ที่จดจำรรยาของเขาคือในเวลาสุดท้ายจะ.... เหล่านั้นเป็นเวลาสุดท้าย! นี่เป็นเวลาสุดท้ายของโลกเก่าดินแดนแห่งความทุกข์ เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ลูกได้กลายเป็นบราห์มินจากศูทร ลูกควรจดจำสิ่งนี้ ศูทรมีความทุกข์ เราได้เคลื่อนออกไปจากความทุกข์และกำลังปีนขึ้นไปสู่ยอด ดังนั้นเราต้องจดจำพ่อผู้เดียว ท่านเป็นพ่อผู้เป็นที่รักมากที่สุด จะมีอะไรที่อ่อนหวานมากกว่าท่านหรือไม่? ดวงวิญญาณจดจำเพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้น ท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ไม่มีสิ่งใดในโลกนี้ที่อ่อนหวานมากกว่าท่าน มีลูกๆ มากมาย ท่านจะจดจำพวกเขาทั้งหมดในเวลาเท่าไร? ในหนึ่งวินาที อัจชะ วงจรของทั้งโลกหมุนไปอย่างไร? ความหมายที่ลูกต้องแม่นยำของสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้คนกลับมาจากการดูละคร (การแสดง) และบางคนถามว่าพวกเขาจดจำละครทั้งเรื่องได้หรือไม่ทันทีที่พวกเขาตอบรับว่า“ได้” ละครทั้งเรื่องก็จะเข้ามาในสติปัญญาของพวกเขาตั้งแต่ตอนเริ่มจนถึงตอนจบ อย่างไรก็ตามพวกเขาจะใช้เวลาในการเล่าเรื่องนั้น บาบาคือบาบาที่ไม่มีขีดจำกัด โดยการจดจำระลึกถึงท่าน ความสุขของ 21 ชาติเกิดปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกได้รับมรดกนี้จากพ่อ มรดกของพ่อปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูกใน 1 วินาที ทันทีที่เกิดเกิดมาพ่อของเขารู้ว่าทายาทของเขาได้ถือกำเนิดแล้ว เขาจะจดจำทรัพย์สมบัติทั้งหมดของเขา ลูกแต่ละคนเป็นลูกรายบุคคล และลูกได้รับมรดกของลูกเป็นรายบุคคล ลูกมีการจดจำระลึกถึงเป็นรายบุคคล ลูกแต่ละคนเป็นทายาทของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดในยุคทองจะมีเพียงลูกชายหนึ่งคน เขาคือทายาทของทรัพย์สมบัติทั้งหมด ทันทีที่ลูกๆ ได้พบพ่อ ลูกกลายเป็นนายของโลกใน 1 วินาที ไม่ได้ใช้เวลานาน พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ อย่าได้พิจารณาตนเองว่าเป็นหญิง ดวงวิญญาณเป็นเพศชาย บาบาสพูดว่า พ่อจดจำลูกๆ ทั้งหมด ทุกดวงวิญญาณเป็นพี่น้อง ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นผู้ที่มาทั้งหมดพูดว่า ผู้ที่เป็นของทุกศาสนาเป็นพี่น้องกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนี้ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกคือลูกผู้เป็นที่รักที่สุดของบาบา ลูกจะได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างเต็มที่ของลูกจากพ่ออย่างแน่นอน ลูกจะประกาศสิทธิได้อย่างไร? ลูกๆ

จดจำสิ่งนั้นใน 1 วินาที เราเคยสโตประธานแล้วเราก็กลับมาสโตประธาน เวลาที่เราต้องกลับมาสโตประธานอีกครั้ง ลูกรู้ว่าลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกแห่งความสุขของสวรรค์ของลูกจากบาบา พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณร่างกายสูญสลาย เป็นดวงวิญญาณที่สละร่างกายของเขาและจากไป ดวงวิญญาณเข้ามาในครรรค์ในร่างกายใหม่ เมื่อทารกในครรภ์พร้อม ดวงวิญญาณก็เข้าไป อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นอยู่ภายใต้อิทธิพลของราวัน ดวงวิญญาณเข้าไปในกรงขังภายใต้อิทธิพลของกิเลส ที่นั่นไม่มีราวันเลย ไม่มีเรื่องของความทุกข์เลย เมื่อลูกกลับมาแก่ชรา ลูกรู้ตัวว่าลูกจะสละทิ้งร่างนั้นและเข้าไปอีกร่างหนึ่ง ไม่มีเรื่องของความกลัวที่นั่น ที่นั่นมีความกลัวมากมากมาย ที่นั่น ลูกอยู่อย่างปราศจากความกลัว พ่อพาลูกๆ ไปสู่ความสุขที่ไร้ขีดจำกัด มีความสุขที่ไร้ขีดจำกัดในยุคทอง และความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัดในยุคเหล็ก เหตุนี้เองนี้เรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความทุกข์ พ่อไม่ได้เป็นเหตุของความยากลำบากใดๆ แม้ว่าลูกอาจจะอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก และดูแลลูกๆ ของลูก ลูกเพียงแค่อ่านจดจำพ่อ ละทิ้งกูรูและนักบุญทั้งหมด พ่อยิ่งใหญ่กว่ากูรูทั้งหมด พวกเขาทั้งหมดเป็นสิ่งสร้างของพ่อ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกจะเรียกบราห์มา, วิษณุ และชางก้าว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์หรือไม่? ไม่เลย แม้กระทั่งเหล่าเทพก็ไม่สามารถได้รับชื่อนั้น ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกๆ เรียกแม่น้ำคงคาว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์หรือไม่? แม่น้ำเหล่านั้นไหลรินอย่างสม่ำเสมอ แม่น้ำคงคาและพรหมบุตร ฯลฯ อยู่เสมอ ผู้คนอาบน้ำที่นั่น เมื่อมีฝนมีน้ำท่วมและนั่นก็เป็นความทุกข์เช่นกัน มีความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัด! ดูซิผู้คนมากมายที่ตายในน้ำท่วม ในยุคทองไม่มีเรื่องของความทุกข์ แม้กระทั่งสัตว์ก็ไม่มี ความทุกข์ที่นั่นและไม่มีการตายก่อนเวลาอันควร ละครนี้ถูกสร้างในลักษณะนี้ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาร้องเพลง: บาบา เมื่อท่านมา ฉันจะเป็นของท่านเท่านั้น ท่านมาแล้ว ท่านมาในช่วงระหว่างตอนจบของดินแดนแห่งความทุกข์และตอนเริ่มต้นของดินแดนแห่งความสุข อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้อะไร ไม่มีใครรู้ว่าช่วงเวลาของโลกคืออะไร พ่อบอกทุกสิ่งแก่ลูกอย่างง่ายดาย ลูกรู้มาก่อนหน้านั้นหรือไม่ว่าช่วงเวลาของโลก คือ 5000 ปี? ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า เป็นเวลาแสนๆ ปี แต่พ่อได้อธิบายแก่ลูกว่าทุกยุคคือ 1250 ปี ในสวัสดิกะพวกเขาแสดงสี่ส่วนเท่าๆ กันอย่างถูกต้องแม่นยำ ไม่มี ความแตกต่างแม้แต่น้อยระหว่างส่วนเหล่านั้น พูดด้วยเหตุผลเช่นกันว่าจะต้องมีบัญชีที่ถูกต้องแม่นยำ ที่จกัณนาลปรี เมื่อพวกเขาหุงข้าวในหม้อแบบชนิดพิเศษ ข้าวก็แบ่งออกเป็นสี่ส่วนเท่าๆ กันโดยอัตโนมัติ พวกเขาได้สร้างวิธีการเพื่อทำเช่นนั้น ผู้คนที่นั่นรับประทานข้าวจำนวนมาก ไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่า จกัณนาล หรือ ศรีนาล ก็เป็นสิ่งเดียวกัน พวกเขาแสดงให้เห็นว่าทั้งสองนั้นน่าเกลียด ในวัดศรีนาลพวกเขามีโหลของเนยและลูกได้รับอาหารบำรุงร่างกายที่ดีมากที่ทอดในเนย พวกเขามีร้านข้างนอกที่ขายทุกสิ่งนั้น พวกเขาออฟเฟอร์ไบ้กจำนวนมากที่นั่น ผู้จาริกแสวงบุญทั้งหมดไปและซื้อสิ่งนั้นจากร้านค้าที่จกัณนาลพวกเขามีเพียงข้าวเท่านั้น หนึ่งนั้นคือจกัณนาล และอีกหนึ่งนั้นคือศรีนาล พวกเขาแสดงให้เห็นดินแดนแห่งความสุขและดินแดนแห่งความทุกข์ ศรีนาลเป็นของดินแดนแห่งความสุข และอีกหนึ่งเป็นของดินแดนแห่งความทุกข์ เป็นในเวลานี้ที่ผู้คนกลับมาที่น่าเกลียดโดยการปีนขึ้นไปบนกองไฟของศัณหาราคะ พวกเขาเพียงออฟเฟอร์ข้าวเป็นไบ้กแก่จกัณนาล พวกเขาแสดงให้เห็นว่าที่นั่นยากจนและอีกที่หนึ่งมั่งคั่ง มีเพียงพ่อผู้เดียวคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธาคือความไม่รู้และลูกไม่ได้รับสิ่งใดจากความเลื่อมใสศรัทธา ที่นั่นกูรมีรายได้มากมาย หากใครบางคนฉลาดและผู้อื่นเรียนรู้บางสิ่งจากเขาคนอื่นจะพูดว่า ผู้นี้เป็นกูรูของฉันและสอนสิ่งนี้แก่ฉัน เหล่านั้นทั้งหมดเป็นร่างกายที่เกิดมา ใครอยู่กับลูกในเวลานี้? พ่อผู้ปราศจากภาพลักษณ์ ท่านพูดว่า นี่ไม่ใช่ร่างกายของพ่อ นี่คือร่างกายของดาต้าของลูก ผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม พ่อเข้ามาในดาตานั้นในตอนปลายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขาเพื่อพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุข เขาเรียกว่าเกมมุกด้วยเช่นกัน ผู้คนมากมายที่ห่างไกลมาดูเกมมุก ที่นี้ก็มีเกมมุกเช่นกัน น้ำมาจากภูเขาย่างแน่นอน น้ำเข้ามาในบ่อจากภูเขารอบวัน ไม่เคยหยุด น้ำยังคงไหลมาอย่างต่อเนื่อง เมื่อลำธารมาจากที่แห่งใดพวกเขาก็เรียกน้ำนั้นว่าน้ำจากแม่น้ำคงคา พวกเขาไปอาบน้ำที่นั่นโดยพิจารณาว่าเป็นน้ำจากแม่น้ำคงคา อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ได้ด้วยน้ำนั้น พ่อพูดว่า พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โอ ดวงวิญญาณทั้งหลาย จดจำพ่อเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! ละทิ้งร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และบาปของลูกของหลายชาติเกิดของลูกจะถูกเผาไป พ่อปลดปล่อยลูกจากบาปของหลายชาติเกิด ในเวลานี้ทุกคนในโลกเฝ้าแต่ทำบาป มีความทุกข์ทรมานของกรรม ลูกทั้งหมดได้ทำบาปในชาติเกิดก่อนหน้านี้อีก ลูกมีบัญชีของ 63 ชาติเกิด อนาคตของลูกลดลงไปเรื่อยๆ ที่ละน้อย เช่นเดียวกับที่องศาของพระจันทร์ลดลงที่ละน้อยๆ นี่คือการกลางวันและกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัด ทั้งโลกและบาร์ดโดยเฉพาะมีลางร้ายของราหูอยู่เหนือในเวลานี้ มีเงามืดของราหู เวลานั้นลูกๆ กำลังกลับมาสวยงามจากน่าเกลียด เหตุนี้เองแม้กระทั่งกฤษณะก็ได้ชื่อว่า ชยม-ซุนดาร์ พวกเขาได้วาดภาพที่แสดงให้เห็นว่าเขาน่าเกลียด พวกเขาได้แสดงสัญลักษณ์นี้เพราะเขาได้ปีนขึ้นไปบนกองไฟของศัณหาราคะ อย่างไรก็ตามสติปัญญาของผู้คนไม่ทำงานเลย! บางครั้งพวกเขาแสดงเขาไว้อย่างสวยงามและบางครั้งก็น่าเกลียด เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสวยงาม ต่อเมื่อลูกทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสโตประธานลูกก็จึงจะกลายเป็นเช่นนั้น ไม่มีเรื่องของความ

ยากลำบากในสิ่งนี้ ลูกกำลังฟังความรู้ในขณะนี้ และความรู้นี้จะหายไป แม้ว่าผู้คนจะศึกษาและถ่ายทอดก็ตะพุกเขาไม่สามารถถ่ายทอดความรู้นี้ได้ นั่นคือหนังสือทางศาสนาสำหรับหนทางความเลื่อมใสศรัทธา มีเครื่องประกอบมากมายสำหรับหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและมีคัมภีร์มากมาย บางคนอ่านสิ่งต่าง ๆ และคนอื่นทำอย่างอื่น ผู้คนไปวัดของรามและพวกเขาแม้กระทั่งยังแสดงให้เห็นว่ารามน่าเกลียด ลองคิดว่าทำไมพวกเขาถึงแสดงให้เห็นว่าน่าเกลียด นอกจากนี้ยังมีกาลีที่ก่อก่ดตาด้วย พวกเขาเรียกเธอว่า “มา มา” และสัมผัสกับความทุกข์ระทม เธอเศร้าที่สุด และพวกเขาก็แสดงรูปที่หน้ากลัวมากของเธอ พวกเขาเรียกเธอว่า “แม่” ลูกมีลูกศรและดาบของความรู้ และดังนั้นพวกเขาจึงแสดงให้เห็นเธอพร้อมกับอาวุธ แท้จริงแล้วก่อนหน้านี้พวกเขาเคยสังเวยผู้คนให้แก่กาลี รัฐบาลให้หยุดที่จะทำเช่นนั้น ก่อนหน้านี้พวกเขาไม่มีวัดให้แก่เทพเจ้านั้นในซินด์ เมื่อมีระเบิดนักบวชพราหมณ์พูดว่า กาลีได้พูดว่าไม่มีวัดให้เธอที่นี่ และควรสร้างวัดนั้นอย่างรวดเร็ว มิฉะนั้นจะมีระเบิดอีกลูกหนึ่งระเบิดขึ้น แล้วพวกเขาก็รวบรวมเงินจำนวนมากมายและสร้างวัดขึ้น ดูซิเวลานี้มีวัดมากมาย! ผู้คนเร่ร่อนไปยังสถานที่หลายแห่ง พ่ออธิบายแก่ลูกเพื่อปลดปล่อยลูกจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ท่านไม่ได้ประณามผู้ใด พ่ออธิบายเกี่ยวกับละครแก่ลูกและวงจรนี้ถูกสร้างขึ้นอย่างไร อะไรก็ตามที่ลูกเห็นจะปรากฏอีกครั้งหนึ่ง สิ่งต่างๆที่ไม่ได้อยู่ในเวลานี้จะถูกสร้างขึ้น เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าเคยเป็นอาณาจักรของลูก เวลานี้ลูกได้สูญเสียอาณาจักรนั้นไปแล้ว เวลานี้พ่อพูดอีกครั้งหนึ่งว่า ลูกๆ ถ้าต้องการเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์และแล้วจงเพียรพยายาม! ลูกได้ฟังเรื่องราวทางศาสนาในหนทางความเลื่อมใสศรัทธามากมาย ลูกได้ฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะ แต่มีใครกลับมาเป็นอมตะหรือไม่? มีใครได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้หรือไม่? พ่อที่นั่งนี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้ อย่ามองสิ่งที่ชั่วร้ายด้วยดวงตานี้ มองดูทุกสิ่งด้วยดวงตาที่มีอารยธรรม ไม่ใช่ด้วยดวงตาอาชญากร อย่ามองดูโลกเก่านี้ที่จะถูกทำลาย พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่ที่สุดแสนหวาน พ่อจะจากไปหลังจากที่ให้อาณาจักรแก่ลูกสำหรับ 21 ชาติเกิด ไม่มีอาณาจักรของคนอื่นอยู่ที่นั่น ไม่มีการเอ่ยถึงความทุกข์ใดเลยที่นั่น ลูกอยู่อย่างมีความสุขและมั่งคั่งที่นั่น ที่นั่นผู้คนอดตาย ที่นั่นลูกปกครองทั่วทั้งโลก ลูกต้องการที่ดินเล็กน้อย เริ่มแรกเป็นสวนเล็กๆ แล้วค่อยๆเติบโตทีละน้อย และตอนปลายของยุคเหล็กมันก็ใหญ่มาก และเพราะอิทธิพลของกิเลสทั้งห้า มันก็กลายเป็นป่าหนาม พ่อพูดว่าต้นหทาราคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกได้รับความทุกข์จากตอนเริ่มต้นตลอดตอนกลางถึงตอนจบ เวลานี้ลูกเข้าใจความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา การทำลายล้างอยู่เบื้องหน้าลูก ดังนั้นเวลานี้จงทำความเพียรพยายามอย่างรวดเร็ว มิฉะนั้นบาปของลูกจะไม่ถูกเผาไป บาปของลูกสามารถถูกตัดไปได้โดยการจذจระลิกถึงพ่อเท่านั้น เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ที่ได้ทำความเพียรพยายามในวงจรก่อนหน้านี้จะเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่งอย่างแน่นอน อย่าหย่อนยาน! อย่าจดจำผู้ใดนอกจากพ่อผู้เดียว! คนอื่นทำให้ลูกมีความทุกข์ จดจำผู้เดียวผู้ที่ทำให้ความสุขอย่างสม่ำเสมอ อย่าได้โม้ระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งนี้ หากลูกไม่จดจำท่าน ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจذจระลิกถึง:

1. อย่าได้มองสิ่งที่ชั่วร้ายด้วยตาของลูก มองทุกสิ่งด้วยตาที่สามของความรู้ ตาที่มีอารยธรรมที่พ่อได้ให้แก่ลูก ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะกลับมาสโตประธาน
2. ในขณะที่ดูแลบ้านและครอบครัวของลูก จดจำพ่อผู้ที่น่ารักที่สุดเหนือทั้งหมด สร้างสภาพเช่นนั้นที่ในเวลาสุดท้ายลูกไม่จดจำสิ่งใดนอกจากพ่อผู้เดียว

พร: ขอให้ลูกรับใช้ตนเองและกลับมาเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมโดยมีความใส่ใจและตรวจสอบตนเอง “การรับใช้ตนเอง” หมายถึงการมีความใส่ใจที่จะทำให้ตนเองเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมอย่างสม่ำเสมอ ลูกต้องสอบผ่านด้วยเกียรติในวิชาหลักของการศึกษา กลายเป็นตัวของความรู้ เป็นตัวของความการจذจระลิกถึง และเป็นตัวของการสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ใ้งานรับใช้ตนเองนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกเสมอสำหรับงานรับใช้นี้เพื่อได้มาซึ่งรูปที่สมบูรณ์พร้อมของลูกจะรับใช้ผู้อื่นโดยอัตโนมัติ อย่างไรก็ตามวิธีการทำเช่นนี้คือให้ความใส่ใจและตรวจสอบตนเอง ตรวจสอบตนเองไม่ใช่คนอื่น

คติพจน์: การพูดมากเกินไปลูกจะสูญเสียพลังงานทางจิตของลูก ดังนั้นจงพูดสั้นๆและอ่อนหวาน